

god, end man egentlig tænker sig. Der er imidlertid een god Ting — det er ganske vist en rent teoretisk Bemærkning, og hvorvidt den vil holde Stik i Praksis, ved jeg ikke, men hvis Teorien er rigtig, saa skal Ejendomsskylden f. Eks. i København for den Dels Vedkommende, som svarer til Værdien af Bygningernes Opførelse, hvile paa Lejerne, medens den for den Dels Vedkommende, der svarer til Grundrenten, skal hvile paa Ejerne. Det siger i alt Fald Teorien — hvorvidt det vil holde Stik i Praksis, er noget, jeg, som sagt, ikke skal udtale mig om, men i saa Fald er det jo Husejerne, der komme til at græde.

Der er andre Tal, som i Virkeligheden ere nok saa interessante og nok saa morsomme. Hvis De ville se paa Indkomstskatten og Formueskatten, ville de først og fremmest se, at de ikke indbringe saa meget som antaget, navnlig ikke paa Landet. Herigennem faar i Virkeligheden Ministeriet Sehesteds Finanspolitik sin ganske afgørende Oprensning. Ministeriet Sehested ønskede, at vi skulde indføre Kildebeskatningen, ikke af doktrinære Grunde, men af den ganske positive Grund, at selv den sindrigst og retfærdigst udtænkte Form af Formue- og Indkomstskat altid, naar den hviler paa Personerne, vil blive omgaaet, fordi Menneskene nu en Gang dels ikke kunne og dels ikke ville angive deres virkelige Formue eller Indtægt. For Formuens Vedkommende antager jeg, at det er meget vanskeligt at angive den, med Undtagelse af den Del, der staaar i faste Ejendomme, og for Indkomstens Vedkommende er det ogsaa meget vanskeligt, særlig paa Landet. At jeg har Ret i, at Tallene indeholde et Forsvar for Kildebeskatningen, ville De kunne forstaa, naar jeg nævner, at Indkomstskatten falder med 35 pCt. paa Landet, 20 pCt. i Provinserne og henvend Halvdelen i København og paa Frederiksberg, medens det i Skattekommissionens Betænkning var anslaaet, at kun lidt over en Trediedel skulde falde paa Hovedstaden, altsaa Skatten er falden tungere paa København, end man i og for sig skulde tro. Nu kan man sige: ja, det er meget rigtigt; København har større Indtægter, det er da naturligt, at Indkomstskatten bliver større der, men hvis De ville se paa Formueskatten, vil det vise sig, at København alligevel ikke har større Indtægter, thi af Formueskatten betales 60 pCt. paa Landet, 14 pCt. i Provinsløstæderne og kun lidt over Fjerdedelen i København, d. v. s. at medens

København kun har en Fjerdedel af Formuen, udreder den omtrent Halvdelen af Indkomstskatten. Sagen er, at Indkomstskatten i København af forskellige Grunde maa være temmelig høj. Den første Grund er den, at efter Indtægten kan man ikke altid bedømme Skatteevnen. Naar vi have større Indtægter i København, betyder det ikke, at vi ere mere velhavende, men at vi leve med et højere Prisniveau. I det Øjeblik en Arbejder skal give 250 Kr. for sin Lejlighed eller der af en Middelstandsmand for en anstændig 4 Værelses Lejlighed forlanges 800 Kr., kunne De forstaa, at en Indtægt paa henholdsvis 1,200 og 4,000 Kr. ikke her betyder det samme som paa Landet. Vi regne simpelthen her med større Tal. Man har lige saa lidt Lov til i den Henseende at sammenligne Indtægten i København med Indtægten paa Landet, som man har Lov til at sammenligne Indtægten i Aaret 1900 med Indtægten i Aaret 1800. I Virkeligheden bevirker det helt forskellige Prisniveau, vi regne med, at der bliver en meget stor Forskel paa Skatteevnen af samme Indtægt. Derfor vil i København Skatteevnen ikke være ensbetydende eller falde sammen med Indkomsten. — Den anden Grund er den, at man paa Landet faktisk ikke er i Stand til at angive sin Indtægt. — jeg tror ikke, man er i Stand dertil, selv om man vil det. Jeg har nogle Slægtningeovre i Vestjylland, et Par Gaardejere, der begge sidde meget godt i det. Da jeg ikke nævner Navne, kan jeg godt fremdrage Tallene her. Den ene af dem har en Gaard til 40,000 Kroners Værdi, hvoraf Halvdelen er hans egen, altsaa han har 20,000 Kr. i sin Gaard. Desforuden har han nogle offentlige Hverv og er en meget dygtig Landmand og tillige en Mand, der passer meget nøje paa. Ikke desto mindre har han til Sogneraadet opgivet, at hans Indtægt kun er 1,200 Kr. Nu vel, mine Herrer, denne Mand, der lægger sig Penge op, er ikke lige stillet med en københavnsk Arbejder, der har 1,200 Kr. om Aaret. Al Uhelderlighed er udelukket — det ved jeg, fordi jeg kender den vedkommende saa godt —, Taabelighed er det heller ikke, for han er en meget klog Mand, men Landmænd ere nu en Gang ikke i Stand til rigtig at bedømme deres Indtægter, bl. a. fordi der er saa stor Forskel i Prisniveauet her og paa Landet, idet de derude regne med en gros-Priser, medens vi regne med Detail-Priser, der ere betydeligt højere.

Imidlertid er der en anden, ganske